

Pojazd podwodny „Delfin 1”

NUMER INWENTARZA:

CMM/DO/684

TYTUŁ:

Pojazd podwodny „Delfin 1”

AUTOR:

Antoni Dębski

CZAS POWSTANIA:

1970

TYP OBIEKTU:

pojazd podwodny, pojazd

RODZAJ:

technika

WYSOKOŚĆ:

1800 mm

SZEROKOŚĆ:

1880 mm

DŁUGOŚĆ:

2600 mm

WŁAŚCICIEL:

Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku

SŁOWA KLUCZOWE:

pojazd podwodny, Delfin 1

KOLEKCJA:

pojazdy podwodne

MIEJSCE POWSTANIA:

Poligon Ośrodka Badawczo-Rozwojowego, Port Gdynia

MIEJSCE POZYSKANIA:

Morski Instytut Rybacki, Gdynia

MATERIAŁ:

stal

TECHNIKA:

spawanie

MAT. I TECH. OPISOWO:

blacha ST 41,5 mm

DZIAŁ:

Oceanografii

DARCZYŃCA:

Morski Instytut Rybacki

LOKALIZACJA:

Spichlerze na Ołowiance w Gdańsku, hol główny

OPIS:

„Delfin I” jest pojazdem jednoosobowym. Korpus o kształcie cygara wykonany z 5-mm blachy ST 41, wzmocniony usztywnieniami wykonanymi z płaskowników. W części środkowej znajduje się nadbudówka z hermetycznie zamykanym włazem. W dolnej części korpusu znajduje się drugi właz, przewidziany do awaryjnego opuszczania pojazdu, po uprzednim wyrównaniu ciśnienia wewnętrznego do wielkości ciśnienia hydrostatycznego. Po obu stronach korpusu znajdują się zbiorniki balastowe szasowane sprężonym powietrzem, którego zapas mieścił się w czterech 8-litrowych butlach pod ciśnieniem 150 at. Ośiem iluminatorów skierowanych do przodu, na boki i w dół pozwalało na prowadzenie obserwacji oraz wykonywanie zdjęć fotograficznych. Do holowania pojazdu wykorzystywany był kabel echosondy sieciowej, który jednocześnie stanowił linię nośną telefonu. Odpowiednie ustawienie pojazdu w toni wodnej regulowano długością wydanego kabla oraz ustawieniem sterów pionowych i poziomych. Stateczność pojazdu zapewniały duże płetwy balastowe, mające kształt płóz, umocowane pod spodem korpusu. Służą jednocześnie jako stojak pojazdu w czasie jego transportu lub składowania. Głębokość robocza 35 m, czas pracy pod wodą 2 godz. Pierwszy kadłub „Delfin I” został zgnieciony na głębokości 68 m podczas prób wytrzymałościowych. Zbudowany następny pojazd przeszedł pomyślnie próby wytrzymałości (80 m) i z jego pokładu wykonano serię obserwacji podwodnych włoka zelektryfikowanego oraz prowadzone były próby obserwacji tuk pelagicznych. Na początku lat osiemdziesiątych pojazd przekazano z MIR-u do CMM. Pod koniec lat 80. wymieniono przedziewiałe blachy korpusu. Wymieniono popękane iluminatory. W 2008 roku uzupełniono ubytki kadłuba, wypiąskowano pozostałe części kadłuba i pomalowano cały pojazd. Wymieniono iluminatory i zawory. Wyremontowany pojazd został wypożyczony do produkcji filmu fabularnego.

BIBLIOGRAFIA:

A. Dębski. Na dnie i w toni. 2000

CKWS
CENTRUM KONSERWACJI
WRAKÓW STATKÓW

NARODOWE
MUZEUM
MORSKIE
w Gdańsku

WIRTUALNE
MUZEUM
MORSKIE

Copyright © 2016 Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku. Niektóre prawa zastrzeżone

ICELAND
LIECHTENSTEIN
NORWAY

KONSERWACJA
I REWITALIZACJA
DZIEDZICTWA
KULTUROWEGO

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Projekt Centrum Konserwacji Wraków Statków wraz z Magazynem Studyjnym w Tczewie – budowa infrastruktury kultury Narodowego Muzeum Morskiego w Gdańsku.

WSPARCIE UDZIELONE Z FUNDUSZY NORWESKICH I FUNDUSZY EOG, POCHODZĄCYCH Z ISLANDII, LIECHTENSTEINU I NORWEGII, ORAZ ŚRODKÓW KRAJOWYCH.

POLITYKA PRYWATNOŚCI